

ALBERT CAMUS. FILOSOFIA I NOVEL·LA

Albert Camus escriptor i filòsof ha esdevingut una de les figures més rellevants de la literatura del segle XX. En aquest treball s'ha buscat el seu pensament en cinc de les seves obres: *L'estrany*, *La caiguda*, *El primer home*, *El mite de Sísif* i *L'home revoltat*. L'objectiu ha estat trobar el procés creatiu que va seguir Camus, és a dir, què va configurar primer: la literatura o la filosofia. S'ha analitzat de quina manera aposta per una forma concreta d'entendre l'home i el món.

Sense pretendre demostrar fins a quin punt Camus era o no existencialista, s'ha intentat comprendre la filosofia de l'absurd i la revolta. Camus decideix refusar el món, en el qual se sent estrany perquè no es pot explicar de manera raonada, i l'acaba per considerar com a absurd. I llavors, es llança a una recerca constant de la llibertat que el duu a la revolta permanent.

S'ha comprovat la indestriabilitat de la figura del filòsof i l'escriptor. Camus, però, primer necessita escriure la novel·la per després poder desenvolupar-ne una filosofia. L'obra d'art pot esdevenir, tal com mostra, una prova i una ocasió per vèncer els fantasmes i acostar-se a la realitat nua. Camus, lluitador i persistent, en cap moment obliga els seus lectors a actuar com ell, no pretén persuadir-los sinó fer-los explorar. Ell vol ser un descobridor.

La vida de Camus ha gestat el seu pensament i en les seves obres s'hi troba i hi respiren els seus orígens algerians. És un home que parteix de zero, en el sentit que es fa a ell mateix, igual que el primer home del qual parla en el darrer dels seus llibres.

« Celui qui désespère des événements est un lâche, mais celui qui espère en la condition humaine est un fou. »

